Elinkeinoelämän keskusliitto EK
Talouspolitiikka/Veropolitiikka
Tero Honkavaara

Valtiovarainvaliokunnan verojaosto MUISTIO 1 (3)

5.10.2015

HALLITUKSEN ESITYS VUODEN 2016 TULOVEROASTEIKKOLAIKSI SEKÄ LAEIKSI ERÄIDEN MUIDEN LAKIEN MUUTTAMISESTA (HE 31/2015 VP)

Tuloveroasteikko ja työtulovähennys

Valtionverotuksessa sovellettavan progressiivisen ansiotulon tuloveroasteikon ylimmän tuloluokan euromääräistä rajaa esitetään alennettavaksi 90 000 eurosta 72 300 euroon. Tämä tarkoittaa asteikon kahden ylimmän tuloluokan yhdistymistä. Ylimpien tuloluokkien yhdistymistä olisi tarkoitus koskea verovuosia 2016 ja 2017. Lisäksi tuloveroasteikkoon tehtäisiin inflaatiota vastaavat tarkistukset korottamalla asteikon tulorajoja noin 1,2 prosentilla.

Kansainvälisten selvitysten mukaan työhön ja yrittämiseen kohdistuvan verotuksen osuus kaikista verotuloista on Suomessa EU-maiden suurimpia. Kireä verotus vähentää kiinnostusta työhön ja vääristää pitkällä aikavälillä myös opiskelu- ja uravalintoja. Suomen menestyksen arvioidaan perustuvan tulevaisuudessa huippuosaamiseen kaikissa ammateissa. Onkin ristiriitaista, että juuri kaikkein tärkeintä tuotannontekijää, osaamista ja siihen panostamista, rasitetaan poikkeuksellisen ankaralla verotuksella. Kuten Veronmaksajain Keskusliiton selvityksestä (kansainvälinen palkkaverovertailu 2014) on todettavissa, Suomessa keskipalkkaisen veroprosentti ylittää muiden Euroopan maiden keskiarvon 2,2 prosenttiyksiköllä ja Ruotsiin verrattuna keskituloisen veroprosentti on Suomessa 6,8 prosenttiyksikköä korkeampi.

Työn verotusta ehdotetaan kevennettäväksi hallitusohjelman mukaisesti 450 miljoonalla eurolla. Kevennys toteutettaisiin työtulovähennystä korottamalla painottaen pieni- ja keskituloisten verotusta. Kun puhdas ansiotulo on noin 119 900 euroa, työtulovähennystä ei enää myönnettäisi.

On ristiriitaista, että työtulovähennyksen korotuksella on tarkoitus keventää myös yli 72 300 euroa ansaitsevien verotusta, mutta ns. solidaarisuusveron laajennuksella aiottu veronkevennys mitätöidään.

Tuloveroasteikkoon nyt esitetystä kiristyksestä on luovuttava.

Talouspolitiikka/Veropolitiikka
Tero Honkavaara 5.10.2015

Pääomatulojen verotus

Pääomatulojen suhteellisesta verotuksesta luovuttiin ja pääomaverotus muutettiin lievästi progressiiviseksi vuonna 2012. Hallituksen esityksellä progressiota esitetään nyt kiristettäväksi edelleen siten, että korkeampaa 34 %:n verokantaa sovelletaan jo 30 000 euroa ylittäviin pääomatuloihin.

Pääomatuloihin kohdistuva verotus alentaa suomalaisten sijoituksilleen saamaa pääomatuloa, mikä vähentää kiinnostusta sijoittaa osakkeisiin ja muihin rahoitusmarkkinainstrumentteihin. Korkea osinkoihin ja myyntivoittoihin kohdistuva pääomatulovero heikentää myös PK-yritysten mahdollisuuksia hankkia oman pääoman ehtoista rahoitusta ja rahoituksen puute voi rajoittaa kasvuhakuisten yritysten laajenemismahdollisuuksia. Osa sijoituksen tuotosta on myös korvausta inflaation aiheuttamasta reaalisen pääoma-arvon alentumisesta. Se ei ole todellista tuloa eikä sitä pidä verottaa.

Edellä mainituilla perusteilla esitetystä veronkiristyksestä tulee luopua. Verojärjestelmän toimivuuden ja sen kansainvälisen kilpailukyvyn turvaamiseksi pääomatulojen verotukseen tulisi palauttaa suhteellinen verotus 28 %:n verokannalla.

Omaisuuden luovutustappio

Hallitusohjelman mukaan omaisuuden luovutuksesta syntynyt tappio muutetaan vähennyskelpoiseksi pääomatuloista tietyin rajoituksin. Tämän johdosta ehdotetaan tuloverolain 50 §:n 1 momenttia muutettavaksi siten, että omaisuuden luovutuksesta syntynyt vähennyskelpoinen tappio voitaisiin vähentää myös muista verovuoden pääomatuloista, jos verovuoden luovutusvoitot eivät riitä tappion vähentämiseen.

Luovutustappiot vähennettäisiin edelleen ensisijaisesti omaisuuden luovutuksesta saaduista voitoista verovuonna ja viitenä sitä seuraavana vuotena sitä mukaan kuin voittoa kertyy. Jos verovelvollisella ei olisi luovutusvoittoja tai ne eivät riittäisi koko luovutustappion vähentämiseen, voitoista vähentämättä jäänyt osuus vähennettäisiin puhtaan pääomatulon määrästä ennen muita pääomatuloista tehtäviä vähennyksiä. Puhtaalla pääomatulolla tarkoitettaisiin tuloverolain 30 §:n 2 momentin mukaisesti pääomatuloa, josta on vähennetty tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot eli luonnolliset vähennykset.

Jos tappiota ei saisi vähennettyä muistakaan pääomatuloista, vahvistettaisiin vähentämättä jääneestä osuudesta verovuoden luovutustappio, joka olisi vähennyskelpoinen viitenä seuraavan vuotena luovutusvoitoista ja muista pääomatuloista samalla tavalla kuin verovuoden tappio.

Muista pääomatuloista vähennettäville luovutustappioille esitetty viiden vuoden aikaraja ei ole riittävä muutos. Muiden pääomatuloista tehtävien vähennysten tavoin myös luovutustappion johdosta syntynyt pääomatulolajin tappio pitää voida vähentää tuloverolain 118 §:n 3 momentin tarkoittamalla tavalla seuraavan 10 verovuoden aikana sitä mukaa kuin pääomatuloa syntyy.

Tässä yhteydessä 118 §:n 3 momenttia tulisi myös muuttaa siten, että säännöksessä mainittaisiin myös 50 §:ssä tarkoitettu tappio.

Muilta osin hallituksen esitykseen ei ole huomauttamista.